

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXI. B. Virgo reuocat fugientem Puerum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

O iterum geminat, sic tu mi parne parentem?
 Sic miseram? quid adhuc it sine sole dies?
 Hei mihi! quam longum celer hora recurrit in annū,
 Dum queror, & vitæ tædia longa traho!
 Seu pater auricomus vitreo ciet æquore currum;
 Seu lauat hesperio spumea fræna mari:
 Nec cum sole redux oculis adlucet IESVS;
 Nec cum nocte meos visit, vt ante, lares.
 Nec saltem tanto radius breuis emicat astro;
 Conscia nec profugos signat arena pedes.
 Res similis monstro: luxit sine luce: nec vsquam
 Parua sub immensa luce vel aura micat.
 Iamque bis huc reduces aduertit Eous habenas;
 Nec tamen affulsit lætior inde dies,
 Si variat Titan bis seno sidera signo,
 Alternumque redux annus oberrat iter:
 Et bis in alterno, rota quæ fugit annua, puncto
 Sol tibi sistit hiems, sistit & æstus equos;
 Solstitiumque pari puncto discriminat impar,
 Feruidus hinc Cancer, frigidus inde Caper:
 Cur non æqua pares mihi temperat hora recursus,
 Nec variat curas spes reditura suas?
 Si mihi maror hiems, & amor mihi læta sit æstas,
 Cur nisi solstitium triste stat æger Amor?
 Si sua sidereus relegit vestigia Cancer;
 Et reuocet cursas huc Puer ipse suos:
 Obuia si stiterit longinquos meta labores;
 Solstitio hoc æstus quantus amoris eat!

ELEGIA XXI.

B. Virgo reuocat fugientem Puerum.

1. Pueri fugientis labor describitur.
2. Suspicitur Mater varijs de causis abesse Puerum.
3. Monet, vt tandem maternis fleclatur precibus.

Errabunda

Erabunda rapit dubijs vestigia campis,
 Virgo; quies tutò sedit vt alta toro,
 Diditaque innumeris Puerum rapit orbita sulcis,
 Ni metam Solymo fixerit ille solo.
 Nescio plus Matris miseret, Puerine labores:
 Si tener hic agnus; cur labor asper habet?
 Et sic flos, niueis qui Matris inhaereat vlnis,
 Vt quid obit duro spinea tesqua solo?
 Qualiacumque teret sola, sint licet herbida pratis;
 Hunc labor vrer adhuc, ceu fera spina rosam.
 Nec dubium, teneris queis lactea vena medullis,
 Franger inexpertos semita longa pedes,
 Ni potius molles via scrupca dissecet artus,
 Et grauis ambustis decoquat ardor agris.
 Interea pulchrum mihi subripit error alumnum,
 Error, siue timor, seu magis asper Amor.
 Eximios Gnati quis nescio torsan honores
 Inuidet, affectusque occupat arte meos.
 Ni potius rapidis (magè quod reor) auolat alis,
 Et inuat vltro crucis tædia dura pari.
 Crux siquidem primis inoleuit adulta medullis;
 Quidquid & edulã de cruce mæror alit,
 Sit satis ò tandem, mi parue viator; iniquis
 Tanta tulisse vijs tædia, ferre crucem est.
 Ergo recurre pijs, mea vita, Parentis in vlnas,
 Quæ vocat est Virgo, Mater & ipsa Deo.
 Vox cui sit, ceelo Numen quæ deinceps imas
 In terras, placitis sic trahit illa modis.
 Dum trahit hinnuleum, trahit hinnuleiq; parentem
 Fistula, flexanimis fallere docta modis,
 Qui fugeret volucris pennata pericula leto,
 Induit insidijs hinnulus vltro latus.
 Et flecti facilis maternis Gnate querelis,
 Tu placido nolis victus amore capi?
 Fistula blanda canis, lacrymans cui stillat ocellus;
 Suavior ad lacrymas liquitur aura meas.
 Nec tamen ipse meas audisue, videsue querelas?
 Sordior an ceruo sit meus, ergo Puer?

Sed meus hic IESVS, oculus qui totus, & auris,
 Et videt, & questus audit vbiq; meos:
 Nec tamen his lacrymis, ceu relis ietus amoris,
 Huc redit; at nostro spicula corde ferit.
 Pectoris ipse mei tu cor, & vinidus ignis,
 Ah! Puer hæc cordis vulnera ferre queas?

(a) *Cernus eanenti fistula adstupet, interim clamor
 ex insidijs sagittâ appetitur, capiturque dulci cantibus
 illecebrâ mirabundum animal.*

ELEGIA XXII.

Rerum omnium facies in alia omnia
 amisso Puerō vertitur.

1. *B. Virgo suas arumnas exprimit; ideoque
 optat suum Puerum adsequi, ut ijs exi-
 matur.*
2. *Rerum prius lata facies in tristem solitudinem
 mutatur è B. Virginis dolore.*
3. *Si redeat Puer, & pristina rerum facies re-
 dabit.*
4. *Spondet viatori flores, qui Puerum indicavit.*

TV mea spes, tu Gnate meum decus, exulis instar,
 Ut quid adhuc vario flectis in orbe vias?
 Tu potes incertâ sic fallere sorte Parentem,
 Qui via certa, sacra qui stata meta viæ es?
 Euge, redux tristi matrem Puer eripe nimbo.
 Me mihi quò rapias? quid mea vita fugis?
 Mater adest: nec adhuc placido me tangis ocello?
 Irradia blando sidere: Mater adest.
 At tu nullus ades. per cœca, per auia rerum,
 Sic sic hoc gremio transfuga parvus abis?

Et plue